

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, αρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη δρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12,50.—Για τις έπαρχίες δεχόμαστε και τρίμηγες συντρομές (3 δρ την τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής ἢ δὲν προπλερώσει την συντρομή του.

20 λεπτά τὸ φύλλο.—Τὰ περασμένα φύλλα που λιοῦνται στὸ γραφεῖο μας διπλή τιμή.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίόσκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες σ' ὅλα τὰ πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

Θυμίζουμε ἕνα μονάχα, ἔτι αὐτὸ ποὺ γίνεται στὴν Τεργέστη, ἔπου κυκλοφοροῦν μετὰλλια μὲ τὴν ἐπιγραφή «Sembre Italiani», θὰ γίνεταὶ στὸν κῶβο ὑψωμένο στὰ Ἑλληνικὰ μέρη καὶ θὰ θελήσῃ νὰ κρατήσῃ ἢ Ἰταλία ἢ ἴδια ἢ νὰ δώσῃ στὴν μπεμπέκα της τὴν Ἀλβανία, κ' ἔτσι στὸ ἴδιο της τὸ κράτος ἀγιάτρευτες πληγές θάνοιξῃ. Ὅχι σὲ μετὰλλια, παρὰ στὰ κορμιά τους θὰ χαράξουνε καὶ στὰ καπέλλα καὶ στὰ ρούχα καὶ στὶς πόρτες, καὶ στοὺς τοίχους, καὶ στὰ ταβάνια σὲ Ἑλληνες τὸ «Ἑλληνες πάντα». Τὸ ἂν θὰ χύσῃ κ' αἶμα ἢ Ἰταλία δικό της λίγο ἢ πολὺ, γὰρ νὰ καταφέρῃ νὰ πάρῃ ἢ νὰ κρατήσῃ ὅσα πιασμένα τώρα ἔχει Ἑλληνικὰ χώματα, αὐτὸ δὲ θέλουμε νὰ τὸ ξετάσουμε. Ἄς τὸ ξετάσῃ, ἂν θέλῃ, ἢ ὑπεύθυνη Κυβέρνησῃ κ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

ΑΓΩΝΑΣ κλπ. Τὸν Ἀθλῶνα, εἶπα καὶ παραπάνου, τὸν ἀφίνουμε. Καὶ τὸν ἀφίνουμε, ἐπειδὴ μᾶς τὸ ζήτησε ἢ Ἰταλία καὶ εἶπε πῶς τὴν κατάληψή του θὰ τὴ λογαριάσῃ φέροισι ἔχτρικὸ ἐναντίο της. Μὰ ἢ ἀπαίτησῃ συντροφευότανε, ἔπως γράφουνε τώρα τὰ κυβερνητικὰ φύλλα, καὶ μὲ ὑπόσχεση ἀναγνώρισης τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς τῶν παρακάτω μερῶν καὶ ἢ Ἰταλία τώρα ξέχασε τὴν ὑπόσχεση, μᾶς γέλασε. Εἴτ' ἐδῶσε ὑπόσχεση ἢ Ἰταλία εἶτε ὄχι,

αὐτὸ δὲν εἶναι βέβαια ἐκεῖνο ποὺ μᾶς δίνει δικαιώματα στὰ μέρη ποὺ κατέχουμε. Ἄφου ἄμωσ τώρα ἢ «Πατρίς» κηρύχνει ἔχτριδὸ τὴν Ἰταλία καὶ λέει πῶς μᾶς γέλασε, θὰ πῆ πῶς πρέπει νὰ μὴ λογαριάσουμε τὴ δῆλωσή της γιὰ τὸν Ἀθλῶνα. Νά, λοιπὸν ἀκόμη ἕνας λόγος γιὰ νὰ δυναμώσουν παραπάνου τὰ χτυπητὰ ρωτήματα τοῦ Ταρκίνιου στὸ προηγούμενο φύλλο τοῦ «Νουμά». Καὶ ρωτῶ κ' ἐγώ: Γιατί καὶ τὴν ἀκόμη δὲν προχωροῦμε παραπάνου; Τὸ ὑπόμνημά μας ὑπόμνημα κὶ ἀπ' ἔτι καταστρώσαμε ἐκεῖ δὲν μποροῦμε νὰ ὑποχωρήσουμε οὔτε πιθαμῆ. Νὰ πᾶμε ἔμω; παραπάνου μποροῦμε καὶ, ἔταν φτειάζουμε τὴν Ἀλβανία τους, τὰ δίνουμε τὰ παραπάνου πίσω πρὸςθεῖμα, ἂν τότες θάξουμε νὰ κάνουμε μὲ φίλους κ' ὑποστηρικτές.

Καὶ ἔν' ἀκόμη σχετικὸ ρῶτημα: Ὅπως μᾶς γέλασε ἢ Ἰταλία, δὲν εἶναι φόδος ἀραγες νὰ γλαστοῦμε στοὺς λογαριασμοὺς καὶ τὶς ἀπαίτησές μας καὶ ἄλλου, ἀπ' ἔπου δὲν ἔχουμε καὶ καμμιά ὑπόσχεση, καὶ δὲν πρέπει νὰ προβλέψουμε ἔτι χρειάζεται γιὰ νὰ μὴν τὸ πάθουμε; Κὶ ἀλήθεια, τί τονὲ θέλει τὸ στρατὸ ποὺ φέρνει τώρα πάλι στὴν Καβάλλα ἢ Βουργαρία; Στὴν Καβάλλα, ποὺ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ Βουργαρικῆ;

ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ. Κὶ ἀφου ἀναφέραμε τὴ Βουργαρία, ἂς σχολιάσουμε κὶ αὐτὸ ποὺ γράφτηκε πρὶν μερικὲς βδομάδες, ἔτι ὑπάρχει Σερβοβουργαρικῆ συνθήκη, ἢ μοιρασιὰ νὰ γίνῃ σὲ τρόπο ὥστε νὰ μείνῃ κ' ὅστερ' ἀπ' αὐτὴ ἢ ἴδια ἀναλογία ποὺ ὑπαρχε ὡς τώρα στὴν ἔχταση Σερβίας καὶ Βουργαρίας, δηλ. ἢ πρώτη νᾶναι πάλι ἢ μισὴ τῆς δεύτερης, γιὰ νὰ φυλαχτῆ, λέει, ἔτσι ἢ ἰσορροπία. Δὲν ξέρουμε ἂν ὑπάρχει ἢ ἔχι τέτια συνθήκη, μονάχα παρατηροῦμε πῶς, ἀφου γίνεται λόγος γιὰ ἰσορροπία, ἢ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς πρέπει νὰ γίνῃ δεχτὸ νὰ λογαριασῆ ἀπὸ πρὶν τὸ 1886. Ἄπὸ τότες ὡς πέροι Ἑλλάδα καὶ Σερβία δὲν ἀλλάξανε. Ἄφινω πιά τις συφορές ποὺ ἔπαθε ἢ πρώτη. Ἡ Βουργαρία ἄμωσ πῆρε μιὰ κοτζᾶμ Ἀνατολικὴ Ρουμेलία, χώρα μισὴ Ἑλληνικῆ, κὶ ἀπὸ ἡγεμονία ποῦταν μισοανεξάρτητη ἔγινε ανεξάρτητο Βασίλειο, κατάλαβε καὶ σιδερόδρομους τζάμπα, ἂ δὲν κάνω λάθος, κλπ. Λοιπὸν γιὰ ἔλ' αὐτὰ νὰ ποζημιωθοῦνε τώρα ἢ Ἑλλάδα προπάντων καὶ ἢ Σερβία δευτερώτερα καὶ πάλι βλέπουμε κατόπι: τὴν ἰσορροπία στὴν παραπέρα μοιρασιὰ.

ΕΞΟΔΑ. Ἑγγλέζικο οἰκονομολογικὸ περιοδικό, ἔπως μᾶς λέει ἕνα τηλεγράφημα, δημοσίεψε στατι-